

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Lactimilk, SA

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска:

- да се отменят точки 1 и 2 от диспозитива на Решение на Общия съд от 22 май 2012 г. (дело T-546/10);
- да се уважат в тяхната цялост исканията, отправени в първоинстанционното производство;
- да се разпорежи Lactimilk, SA да заплати понесените от жалбоподателя разноски в хода на цялото производство.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение на Общия съд следва да бъде отменено, тъй като Общият съд е констатирал неправилно наличие на сходство между заявената от жалбоподателя марка и марката на Lactimilk SA и въз основа на заключението, че е налице вероятност от объркване е приложил неправилно член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94. Общият съд погрешно не сравнил намиращите се реално в конфликт марки по начина, по който те били заявени или регистрирани (а именно — с главни букви), а разгледал вероятността от объркване въз основа на различния им начин на изписване. По този начин Общият съд изопачил фактите. Нещо повече, Общият съд приел погрешно, че ударението в заявената марка пада на втората сричка, независимо, че заявената марка е изписана с главни букви, така че и според начина, по който тя може да се схваща на испански не стои под въпрос възможността ударението да пада само върху втората сричка.

Преюдициално запитване, отправено от **Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg** на 20 юли 2012 г. — **Caisse nationale des prestations familiales/Ulrike Wiering, Markus Wiering**

(Дело C-347/12)

(2012/C 287/52)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Caisse nationale des prestations familiales

Ответници: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Преюдициален въпрос

За изчисляването от компетентния орган на държавата по месторабота на евентуално дължимата диференциална добавка съгласно член 1, буква ф), i), член 4, параграф 1, буква з) и член 76 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на

заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен (¹), и член 10, параграф 1, буква б), i) от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент № 1408/71 (²), следва ли да се вземат предвид, като семейни обезщетения от същото естество, всички обезщетения, получени от семейството на работник мигрант в държавата по местопребиваване, в случая предвидените в германското законодателство „Elterngeld“ и „Kinder geld“?

(¹) ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26.

(²) ОВ L 74, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5 том 1, стр. 74.

Жалба, подадена на 16 юли 2012 г. от Съвет на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 25 април 2012 г. по дело T-509/10, **Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Съвет**

(Дело C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Съвет на европейския съюз (представители: M. Bishop и R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Други страни в производството: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Техеран, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да отмени решението, постановено от Общия съд (4^{ти} състав) на 25 април 2012 г. по дело T-509/10;
- да постанови окончателно решение по спора и да обяви за недопустима жалбата на Kala Naft срещу въпросните актове на Съвета, или, при условията на евентуалност, да отхвърли жалбата като необоснована;
- да осъди Kala Naft да заплати съдебните разноски, направени от Съвета при първоинстанционното производство и в рамките на настоящото производство по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Съветът счита, че Решението на Общия съд по горепосоченото дело е опорочено от две грешки при прилагане на правото и че поради това посоченото решение би трябвало да бъде отменено.

На първо място, Съветът счита, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е обявил за недопустима жалбата, подадена от дружеството Kala Naft, макар според Съвета това дружество да представлява иранско правителствено образувание.

На второ място, Съветът счита, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че един от мотивите, възприети за да се обоснове налагането на ограничителни мерки срещу Kala Naft не е достатъчен за да се изпълни задължението за мотивиране и че Съветът е бил длъжен да представи доказателства за да обоснове едни друг от тези мотиви. Съветът счита също, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че елементът от мотивите — според който дружеството Kala Naft търгува с оборудване за петролния и газовия сектор, което може да бъде използвано за иранската ядрена програма — не би могъл да се счита като „предоставящ подкрепа“ при разпространението на ядрено оръжие, без да установява връзката между този елемент и другите елементи на мотивите.

**Иск, предявен на 25 юли 2012 г. — Европейска комисия/
Италианска република**

(Дело С-353/12)

(2012/С 287/54)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Thomas, D. Grespan и B. Stromsky)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е предприела в установените срокове всички необходими мерки, за да възстанови държавната помощ, обявена за незаконна и несъвместима с вътрешния пазар с Решение С(2009) 8123 на Комисията от 28 октомври 2009 година относно държавна помощ С 59/07 (ex N 127/2006 и NN 13/2006), приведена в действие от Италия в полза на Ixfin SpA (нотифицирано на 29 октомври 2009 г. и публикувано в ОВ L 167 от 1.7.2010 г., стр. 39), Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2, 3 и 4 от посоченото Решение и по ДФЕС.

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Искът на Комисията има за предмет неизпълнението от страна на Италианската република на Решението на Комисията относно държавната помощ под формата на гаранция, предоставена от Министерството на икономическото развитие в подкрепа на заем, сключен от Ixfin с Banca Apulia SpA.

Комисията отбелязва, че Италия е трябвало да осигури изпълнението на задължението за възстановяване на помощта в срок до 1 март 2010 г. и освен това е трябвало да уведоми Комисията в срок до 29 декември 2009 г. за мерките, предприети за спазване на Решението.

Към датата на подаване на настоящия иск ответникът все още не е предприел всички необходими мерки за изпълнение на тези задължения.

**Жалба, подадена на 27 юли 2012 г. от Harald Wohlfahrt
срещу решението, постановено от Общия съд (пети
състав) на 16 май 2012 г. по дело T-580/10, Harald
Wohlfahrt/Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)**

(Дело С-357/12 Р)

(2012/С 287/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Harald Wohlfahrt (представители: M. Loschelder, Rechtsanwalt, V. Schoene, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), Ferrero SpA

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на Общия съд (пети състав) от 16 май 2012 г. по дело T-580/10 и да се уважат исканията на жалбоподателя, които са изложени пред Общия съд и са възпроизведени на стр. 4 от съдебното решение,

— да се осъди СХВП да понесе необходимите разходи, направени от жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

СХВП и Общият съд отказват на жалбоподателя регистрация на заявената от него марка „Kindertraum“ за стоки от класове 16 и 28, тъй като подпомагащата ответника страна, притежател на поранната италианска словна марка „kinder“, регистрирана включително за стоки от тези класове, е направила възражение.

Жалбоподателят излага три основания за обжалване:

Първо основание за обжалване: нарушение на член 42, параграф 2 от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾

Според Общия съд основният въпрос не бил дали към момента на постановяване на решение по направеното възражение марката, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението и е регистрирана от осем години, е използвана или не. Съгласно член 42, параграф 3 във връзка с член 42, параграф 2 от Регламент № 207/2009 използването на марката, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението, трябвало да бъде доказано само ако тя е регистрирана поне пет години преди момента на публикуването на заявката за марка на